

og hans regime er endegyldigt færdigt. Men så er jeg også sikker på, at befolkningen vil opfatte det som en kolossal lettelse og befrielse.

Villy Søvndal (SF):

Man kan jo sige, at det er et erfarent folk, man besøger. De har jo prøvet det før, englænderne har jo været der i et par omgange for at bringe datidens befrielse til dem. Nu er der så kommet nogle igen.

Jeg tror, statsministeren tager grundlæggende fejl. Den arabiske vrede, vi oplever i de andre arabiske lande, Syrien, Jordan, Ægypten, alle mellemøstlige lande, er vel ikke noget, Saddam Hussein også styrer? Eller er hans magt så stor, at han også er i stand til det?

Det er jo den grundlæggende fejlanalyse, som den amerikanske forsvarsminister Rumsfeld og den amerikanske vicepræsident Cheney også lavede, hvor jeg bare synes, at man intet har lært af fejlanalyserne.

Jeg er enig i, at folk i Irak synes, at Saddam Hussein har leveret en masse ulykker, det er jeg ikke i tvivl om, og netop derfor er det jo så ulykeligt, at man ved at optræde så fantastisk kluntet, så magtmæssigt arrogant, får etableret det modsætningsforhold, som kan være fantastisk svært at udrydde igen og bringe forsoning over. Og det er statsministerens ansvar som den, der har bragt os i den her misere.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, når vi er enige om, at der ikke må være en situation, hvor de amerikansk-britiske styrker kan opfattes som en besættelsesmagt, hvad statsministeren så vil gøre for at forhindre, at det sker.

Statsministeren ved jo godt, at den amerikanske viceforsvarsminister har orienteret offentligheden om planer for en amerikansk militærregering, et militært styre i Irak, som skal regere. Og det er jo klart, at det naturligvis bliver opfattet som en besættelsesmagt. Der er statsministeren vel enig i, at anderledes kan det ikke være.

Når man også tager i betragtning, hvilken mangel på konkrete svar på det her spørgsmål, der har været fra forsvarsministeren og fra udenrigsministeren i Det Udenrigspolitiske Nævn, hvad er det så konkret, som den danske regering mener? Er det en FN-model for den kommende regering af Irak, man så vil garantere fra dansk side? Eller hvad er det?

For ellers går det jo nøjagtig sådan, som vi alle sammen frygter, og som jeg forstår, at statsministeren også frygter.

Holger K. Nielsen (SF):

Det er lidt bekymrende, at der ikke bliver svaret på spørgsmål omkring den diskussion, der har været i den arabiske verden om det her, for det er jo helt afgørende.

Det, der jo sker, er, at koalitionen fører sig frem som moderne korsfarere og vil befri Irak. Den irakiske befolkning er efter alt at dømme mindst lige så skeptisk over for disse befriere, som den er over for Saddam Hussein. Det, der kan blive konsekvensen af det her, er jo en udvikling henimod den konflikt mellem Vesten og den muslimske verden, som vi i hvert fald frygter, men som andre gerne vil have.

Lad mig gøre opmærksom på den ægyptiske præsident Mubaraks bemærkning forleden dag om, at denne her krig skaber 100 nye bin Laden'er. Det er jo en debat, der foregår i den arabiske verden i øjeblikket, og derfor synes jeg, at den danske regering må reflektere langt mere seriøst over de konsekvenser, det får på det felt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jamen det er faktisk alt sammen noget, som vi har tænkt meget over, samt mange andre vanskelige aspekter i det her, for det er en utrolig vanskelig situation, og derfor er det også en vanskelig beslutning at være med til at træffe at skulle indlede en krig for at afvæbne Saddam Hussein og det irakiske regime og befri den irakiske befolkning, for vi ved på forhånd, at det ikke kan undgå at give tab, og vi ved, at der er en risiko for, at der kan opstå et modsætningsforhold mellem den muslimske verden og den vestlige verden.

Kl. 14.55

Men hvad er alternativet? Er alternativet, at man bare skal lade Saddam Husseins regime fortsætte? At man bare skal lade hundred tusinder af irakere forsvinde hvert år i Saddam Husseins fangekælder? At han skal blive ved med at dræbe, torturere, forfølge sine politiske modstandere? At han skal blive ved med at udvikle sine masseødelæggelsesvåben og måske en dag sidde med atomvåben, som han kan bruge mod verdenssamfundet?

Er alternativet, at man bare skal lade fem og syv være lige og lade en person som Saddam Hussein drive sit spil? Det er der vel ingen der i ramme alvor mener kan være alternativet. Og